

POSTTIDNING

B

Avsändare:
VIGGENKLUBBEN
c/o Håkan Nylin, Porsvägen 286
192 48 Sollentuna

**BEGRÄNSAD
EFTERSÄNDNING**

Vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med nya adressen på
baksidan (ej adressidan)

CLUB SHOP

Nu kan du få ditt båtnummer och
Viggen-symbolen som monteringsatts i
självhäftade vinyl. Storleken är anpassad
för montering på ruffsidan, akter om det
främre fönstret. Pris 60 kr per par, inklusive porto.

Sätt in 60:- på postgirokonto 444 38 12-5,
betalningsmottagare Alf Bengtsson, ange ditt båtnummer och din adress på
talongen så kommer dekalerna som ett brev på posten.

 1277

 282

ViggenBladet

MANUS-STOPP !!!

ViggenBladet 8
30 juli

ViggenBladet 9
27 augusti

PriCor 2003

Medlemstidning för
VIGGENKLUBBEN

NR 6-7 2003

ViggenBladet

1973 2003
VIGGENKLUBBEN
30 år

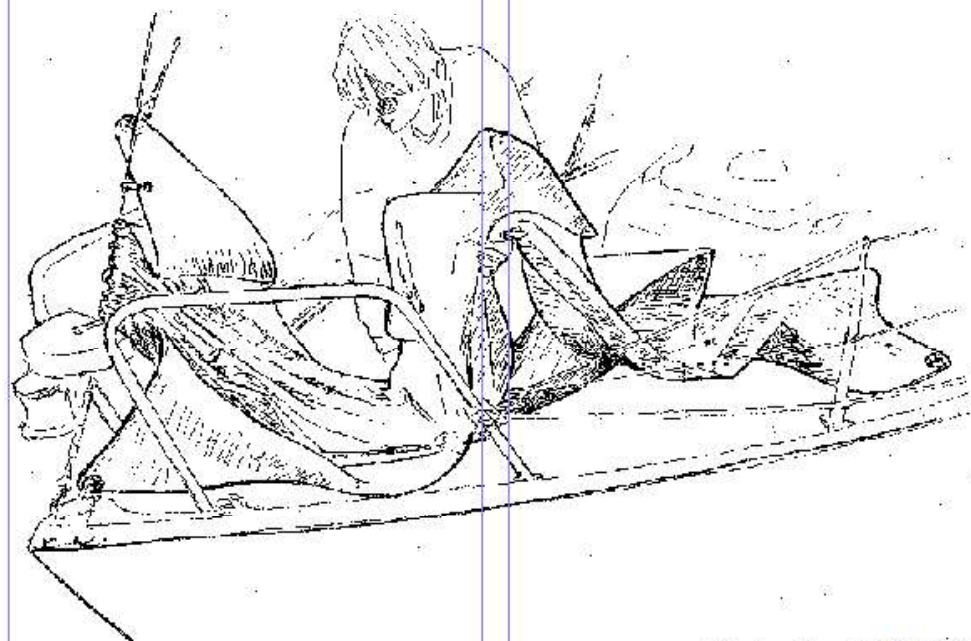
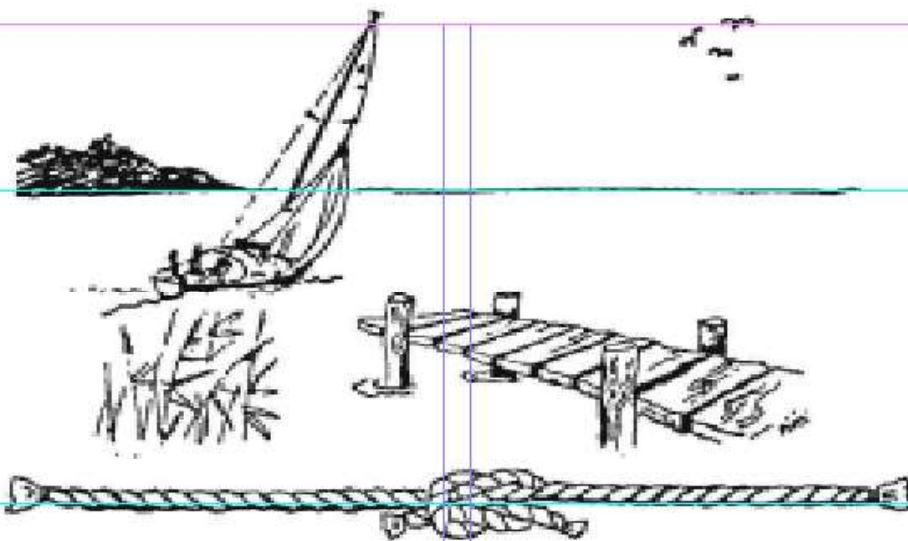

Illustration Kjell Nylén

VÄLKOMMEN TILL JUBILEUMSTRÄFF
LILLA KASTET 12 – 13 JULI

FRÅN BRYGGAN

Hej alla

Äntligen sommar vågar jag skriva så här den 1 juni. Redaktionsbåten är i sjön men inte så mycket mer. Redaktören och jag framlever numera mycket av vår tid i något som skulle kunna kallas sommartorpet. Precis som det i TV kräver även detta en mängd insatser – redaktören kreerar rollen som Ernst med den äran.

Men ni behöver inte oroa er – min julisemester är beviljad, båten kommer att vara påmastad och jag kommer stå på stranden i Lilla Kastet och hälsa alla jubileumsfirare välkomna från kvällen den 11 juli. Det är min stora förhoppning att vi ska vara väldigt, väldigt många viggas (det går bra med storviggas också) som samlas den här helgen och firar ett rejält "Viggenklubben 30 år". Läs mer och kolla in kartan på nästa sida.

Väl mött i Lilla Kastet i juli

Annika i 1277 Jänta

SKEPP O'HOJ!

Varsågod – sommardubbelnumret av ViggenBladet år 2003 – med läsning som räcker en bra stund i din Viggens koj eller sittbrunn.

Kjell Nylén, tidigare regionmbud i Vänerm, då tillika flitig skribent i ViggenBladet och ett välkänt namn för oss som varit med i klubben ett tag, lär oss på sidorna 6–9 hur vi viker våra försegel.

Vår kassör Jan-Olof Björk informerar om årets matrikel på sidan 4 och på sidorna 10–11 ger han instruktioner om hur den som är tillräckligt händig kan återuppliva en dränkt mobiltelefon.

Långseglama Mait och Gunnar Tidner berättar om sin segling i österled med storviggen *Dionysos* sommaren 2001 och den historien börjar på sidan 12.

Redaktionen önskar dig en skön sommar!

Alf i 1277 Jänta

1973 **VIGGENKLUBBEN** 2003

Välkommen till JUBILEUMSTRÄFF

12-13 juli vid Lilla Kastet

Lilla Kastet ligger på Ingmarsös östra del Kolgårdsön. Trälhavets BK har sin uthamn där och aktuella koordinater är: N 59°28'52 / O 18°47'32.

Programmet är tänkt att se ut ungefär så här:

Ankomst fredag kväll eller under lördagen. På lördag eftermiddag sedvanlig viggensherry + lite blandade aktiviteter. Kvällen ägnas åt gemensam grillning, historieberättande och sång. Söndag kanske en liten kappsegling för den som är intresserad och/eller andra trevligheter. Allting i opretantiös anda och stor plats för egna initiativ.

För att göra det enkelt för alla behövs ingen föranmälan.

Styrelsen

Vår hemsida hittar du på:
<http://www.come.to/viggenklubben>

Om årets matrikel

I likhet med tidigare år kommer årets matrikel utlagom till midsommar så att den skall kunna tas med på sommarens seglingar. Årets upplaga omfattar 355 medlemmar samt e-postadresser till 193 st. av dessa.

Eftersom klubben i år firar trettioårsjubileum kan det vara aktuellt med en tillbakablick. Som kassör har jag varit involverad i matrikeln och dess tillkomst sedan 1999. I min samling av viggeniana har jag dessutom matriklar som är nästan heltäckande för tiden från 1982 och framåt.

Utförande och tjocklek har varierat genom åren, men under hela tiden har matrikeln behållit sin grundform med dubbla tabeller, en uppställd i ordning efter båtnummer och en i namnordning. År 1999 införde vi dessutom en kolumn för delägare och en tabell för e-postadresser.

Tanken bakom de dubbla tabellerna är att när man seglar skall det gå lätt att få fram vilken Vigg det är man möter, samtidigt som det också skall gå att söka på medlemsnamn.

Eftersom matrikeln räknas som bilaga till ViggBladet måste den enligt reglerna för posttidnings-

distribution väga mindre än själva tidningen. Detta har lett till att dubbleringen av uppgifter måste minimeras. De enda uppgifter som är dubblade är därför båtnummer och medlemsnamn, vilka följdriktigt står i respektive tabells första kolumn. Övriga data har sedan fördelats på det tillgängliga utrymmet så att största möjliga typsnitt har kunnat användas. Radavstånden har anpassats efter antalet medlemmar för att i möjligaste mån fylla hela sidor. Allt detta, tillsammans med typsnittsval, görs för att ge bästa möjliga läsbarhet.

Under en tid ströks stadgarna ur matrikeln och levererades separat till nya medlemmar. Något minskande medlemsantal, typografisk redigering av stadgarna samt övergång till något tunnare papper gjorde det möjligt att på nytt ta med dem i matrikeln.

Dagens matrikel omfattar totalt 24 sidor (4 sidor omslag och 20 sidor inlaga) och har en reservsida (omslagets tredje sida).

För att uppfylla kravet för posttidning krävs att det tillhörande ViggBladet är på minst 24 sidor. Därför (och för att ge redaktören välbehövlig sommarvila utförs det som ett av årets två dubbelnummer.

Jan-Olof i 5837 Yvanna

Du vet väl att
du är
välkommen
med frågor till
klubbens

**TEKNISKA
BREVLÅDA**

*Posta dina frågor av teknisk natur till
Tekniska Kommitténs
sammankallande;
Harald Akselsson
Hasselgatan 115,
194 38 Upplands Väsby
så får du sedan svar i
ViggBladet.*

REGIONALT/ombud

Gävle

Åke Hjort
Fältspatvägen 24 C, 806 31, Gävle
026-188719

Kalmar

Börje Gullberg
Esplanaden 19 B, 593 31 Västervik
0490-153 51 (även fax)

Mälaren

Vakant, ombud sökes

Siljan

Kent Henriksén
Kvarnholvägen 39, 792 37 Mora
0250-167 19

S:t Anna

Owe Svensson
Tunngatan 27, 587 39 Linköping
013 - 15 13 31

Västkusten

Gustaf Olofsson
Hagåkersgatan 28 D, 431 41
Mölnadal
031 - 27 57 24

*Gustaf ser gärna att hans
efterträdare anmäler sig men
stannartills vidare.*

Vättern

Björn Axelsson
Skogsdalsgatan 5, 564 35 Bankeryd
036-37 83 36

Öresund

Erik Palsund
Rabygatan 70 D, 216 13 Limhamn
040 - 16 09 73

A T T V I K A

Jag hade just kommit hem från en söndagssegling och stod nu vid förstaget fullt sysselsatt med den inte alltför enkla uppgiften att få ner genuan i segelsäcken. "Varför gör man alltid så små segelsäckar?" tänkte jag lätt irriterad för mig själv.

Framför mig på kajen stod en grånad med rynkat, väderbitet ansikte. Han hade en urblekt vegamössa neddragen i pannan och händerna djupt nedstuckna i byxfickorna. Från babords mungipa letade sig en smal snusrand. Han gjorde ingen hemlighet av att han fann mina göranden ganska roande. Gubben, som jag visste hette Artur, hade en gång varit en duktig seglare. Nu var han gammal och lätt giktbruten, varför han övergått till den fysiskt mindre ansträngande bryggseglingen, en syssla som förutom att den låter sina utövare behålla kontakten med de vida vattnen understundom också bjuder på avsevärd underhållning. Som nu.

Till slut kunde gubben inte hålla sig längre. Han drog upp vänsterhanden ur fickan och med dess avigsida torkade han med en van gest bort snusranden. Därefter lät han handen försvinna ned i byxfickan igen. Med snus och allt. Sålunda uppsnyggad kände han sig redo

att påkalla min uppmärksamhet, varför han harklade sig lätt och sa: "Är det första gången du gör det där?"

Jag tittade på Artur. "Nej," svarade jag, "det är det inte, men jag har ännu inte kommit på hur det är tänkt att man ska få in ett stort segel i en liten påse."

"Ha, det är inte så konstigt," skrockade Artur, "och det finns nog lika många sätt att packa segel som det finns seglare. Några är bra, andra mindre bra. Fast på min tid hade vi hittat på ett eget sätt. Om det var det bästa, vet jag inte, men det var det bästa vi kände till."

Jag insåg, att nu hade jag min chans. Ville gubben Artur lära mig packa segel så gärna för mig. Gubben skulle antagligen känna sig både glad och nyttig. Kanske skulle jag också bli road, i bästa fall känna att jag fått lära mig något nyttigt.

"Låter intressant," sa jag därför. "Kan du också visa hur ni gjorde?"

"Nä, te dä ä jag för stel nuförtin, men jag kan berätta för honom. För det första ska du inte kroka av seglet från förslaget än," började Artur, "så du kan ju börja med att kroka fast halshornet te däcket och sen alla karbinhakarna till förslaget." Han verkade rätt nöjd med att ha satt mig i arbete utan att

F Ö R S E G E L

1. Seglet ligger som en lång, platt orm på däck, färdigt att vikas ihop

själv ens behöva ta händerna ur byxfickorna.

När alla hakar var fästa tittade jag frågande på Artur.

"Ställ dig nu vänd förut och med en fot på var sida av seglet."

Jag gjorde så.

"Ta nu understa förlikshaken och lyft så långt dä går. Bra! Nu håller du med höger hand i haken och med vänster tar du tag i förliket mittemellan haken och halshornet. Så ja. Nu drar du förliket hårt åt vänster och något framåt samtidigt som du låter karbin-

haken glida ner längs förstaget. Just så." Artur lät nöjd. Antagligen tyckte han att han var en duktig instruktör. Till och med en söndagsseglare begrep ju vad han menade.

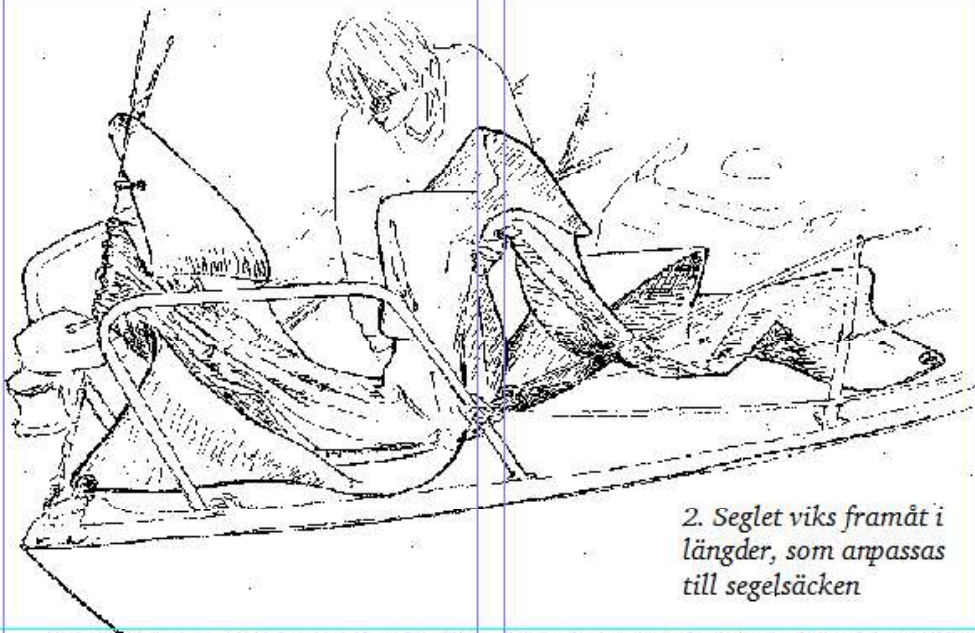
"Nu lyfter du i nästa hake och viker på samma sätt som förut," fortsatte gubben, "och sen håller du på så tills hela förliket är nervikt."

När jag var färdig satt alla karbinhakarna i en prydlig rad på förstaget.

Jag tittade på resultatet och slogs av en tanke. "Är det inte praktiskt att om möjligt bärga seglet för styrbords halsar?" frågade jag. "Då viker sig ju seglet åt rätt håll av sig självt."

"Jovisst," svarade gubben och skrockade till. "Du kommer nog att lära dig segla en dag om du får hållas." Jag vet inte riktigt vad han menade med det, men kunde inte komma på något bättre än att ta det som ett beröm.

"Gå nu bort och tag tag i skotthornet," fortsatte Artur. "Håll 'et mot däcket och sträck i seglet. Nu kommer det svåraste momentet, men det blir lättare med lite vana. Du ska försöka lägga akterliket i veck som stämmer med hur förliket går i sicksack. Å så får du krypa framåt allteftersom seglet blir smalare."

2. Seglet viks framåt i längder, som anpassas till segelsäcken

Denna långa utläggning hade fått en ny snusrand att leta sig fram ur gubbens mungipa, så medan jag var sysselsatt med mitt passade Artur på att torka bort den på samma sätt som förra gången. Fast egentligen blev han inte av med snusranden, tänkte jag. Han flyttade den bara från ansiktet till byxfickan.

När jag var färdig låg genuan riktigt prydligt på däck. Som en lång, platt orm.

"Jaha," sa Artur, "så ska det se ut. Nu går du fram till förstaget. Sätt nu högerfoten över seglet nästan så långt från förstaget som segelsäcken är lång. Just så, ja. Nu fattar du seglet med båda händerna ett knappt segelsäcksavstånd akter om högerfoten, lyft seg-

let och för det framåt och tryck ner det uppkomna vecket lätt mot fallhornet. Sen fortsätter du likadant, tills hela seglet ligger vid förstaget i en packe med skothornet överst."

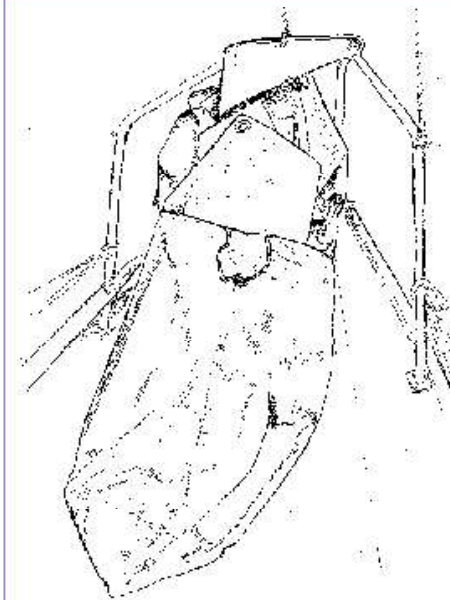
Lätt som en plätt!

"Nu trär du segelsäcken över seglet. Och se till att du har knytbanden uppåt!" Jag tittade frågande på gubben, men han låtsades om ingenting. Först när jag var klar och till min förvåning konstaterat hur lätt det hade gått, ägnade Artur mig ny uppmärksamhet. "Dra nu till knytbanden lite lätt. Sen krokas du av karbinhakarna och knyter ihop säcken."

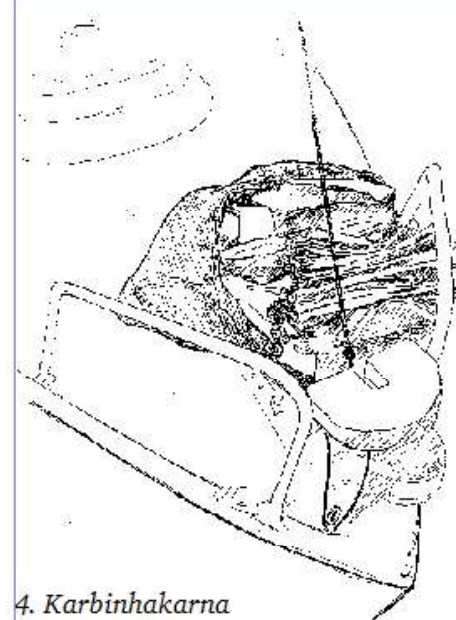
När detta var gjort fortsatte Artur, "Nu har du inte bara packat seglet, utan det är också förberett att sättas. Knyt-

banden avslöjar var du har halshorn och fallhorn och du vet att skothornet ligger överst. Karbinhakarna ligger i ordning att fästas i förstaget utan att seglet tas ur säcken. Det kommer du att uppskatta när du sätter seglet ute till sjöss. Det går snabbt och säkert, speciellt om det blåser. Och ökande vind brukar vara orsaken till att byta till mindre försegel under gång."

Jag tittade först på segelsäcken. Otroligt. Den var nästan platt och föreföll onödigt stor för seglet. Han var nog inte så dum, bryggseglare Artur. Sen tittade jag på honom. "Det verkar

3. Seglet är fortfarande fäst i förstaget, när det förs in i säcken.

4. Karbinhakarna ligger i rad, när säcken är färdig att knytas ihop

Illustrationer
Kjell Nylén

vara ett bra sätt att packa segel på," sa jag. "Du ska ha tack för lektionen."

"Äh, det var ingenting. Bara roligt att du ville höra på." sa han, lättade lite på vegamössan, morsade adjö med en snusfläckad vänsterhand och släntrade bort längs kajen.

Nu har Artur för alltid slutat att bryggsegla. Fast på sätt och vis har han gått till sjöss igen. Varje gång jag bär eller sätter försegel hör jag hans röst: "Detta är kanske inte det bästa sättet att packa försegel, men det är det bästa sätt jag känner till".

Kjell Nylén

Plums!! eller mobilen i hinken

På väg ut till landet och vårrustningen lyssnade jag förstrött på något av konsumentprogrammen där det bland annat talades om en mobiltelefonägare som fått fukt i sin nya mobil och måste köpa en ny, eftersom den han just köpt inte gick att reparera. Konstigt tänkte jag, det borde väl inte vara omöjligt. Och sedan tänkte jag inte vidare på det.

Dagen därpå ägnades åt tvätt och vaxning. Eftersom jag ville vara tillgänglig hade jag mobilen, en gam-

mal Ericsson SH888, i bröstfickan. När jag böjde mig ner för att skölja ur tvättsvampen i en hink vatten; plums! Där låg mobilen i vattnet. Vad göra? Jag tänkte på programmet dagen innan, och såg mig själv jaga en ny mobil. Men, attan också. Jag hade ju inget att förlora, så varför inte försöka rädda 'trippelåttan'.

Fort upp med den ur hinken och bort med batteriet. Avtorkning följt av driftprov. Död! Här krävdes kraftigare don. In i arrendatorns gårds-

verkstad och fram med tryckluften. Jag blåste rent allt jag såg, försökte att inte blåsa rakt in i högtalare och mikrofon, tog ut SIM-kortet och torkade av det. Nytt försök. Fortfarande död.

I radioprogrammet hade de sagt att knappatsen blivit förstörd av fukten. Måhända skulle man kunna torka den inifrån på något sätt. Nu började jag skruva isär själva innanmätet. Eftersom jag tidigare arbetat med elektronik var det inte så svårt. Det gällde bara att klura ut hur det hela var hopsatt. Eftersom mobiltelefoner är gjorda för massproduktion var det inte alltför svårt. En lätt modifierad spetstång och en instrumentmejsel grejade isär tagningen.

Ny omgång tryckluftsbehandling, denna gång av innanmätets inre. Efter att ha letat efter (och hittat) en liten manick som blåst bort skruvade jag ihop alltihop igen. Nu gick den i alla fall att starta. Knappatsen fungerade dock bara sporadiskt, och telefonen dog plötsligt då och då.

Återkommen till staden började jag småningom finna mig i mitt öde och startade letandet efter en ersättare; då helst mera miljötålig. Jag fann snart att sådana nästan inte finns, på två sätt. Dels är urvalet av tåliga modeller minst sagt begränsat, dels är dagens mobiler så små att jag skulle trycka på flera knappar på en

gång. Ett tips fick jag dock under letandet: prova med sprit, T-röd tar upp vatten.

Hemkommen hämtade jag en bunt av Helgas tops och en flaska T-röd. Skruvade så isär telefonen för sisådär femte gången och tvättade allt jag kom åt, särskilt i knappatsen, med spritindränkta tops. Sedan torkade jag alla delarna noga med en hårtork; försiktigt eftersom elektronik inte tycker om värme heller!

Efter att så ha satt ihop den igen har den nu gått helt normalt i över en månad.

Det går alltså, åtminstone ibland, att rädda en våt mobil. Saltvatten hade nog dragit ner sannolikheten mot noll, eftersom saltvatten leder ström mycket bättre än sötvatten. Detta gör att det kan gå skadligt stora strömmar som fungerar som kortslutning och förstör elektroniken. Sedan hade jag naturligtvis nytta av mina elektronikkunskaper.

Skall man försöka rädda en mobil som legat i vatten skall det gå fort. Först bort med batteriet, så att inga strömmar kan förstöra elektroniken. Sedan snabbköljning med sötvatten (om den legat i saltvatten. Därefter demontering, renblåsning och tvättning med T-röd följt av försiktig torkning med hårtork. Särskilt viktigt är det att få rent i knappatsen.

Det kan gå!

Jan-Olof i 5837 Yvanna

Båtförsäkringen av båtfolk för båtfolk

Vill du påverka försäkringsvillkoren?

Svenska Sjö är unikt som försäkringsbolag eftersom det ägs av båtorganisationerna. Du kan på så sätt själv engagera dig och vara med och påverka premier och villkor. Det har bland annat gjort att Svenska Sjö saknar generella åldersavdrag, har en professionell skadereglering och försäkrar kapseglare. Hos oss kan du sänka din premie med upp till 50 procent.

Box 2046, 3195 22 Västholm
Tel: 08-5412 830 30
Fax: 08-5412 5281 50
www.svenskasjo.se

Försäkring är tillgänglig för alla medlemmar i SÖR, KÖSS, KMM och NKS, eller annan båtklubbs/klubbs medlem i en SBU, SFF och SSBF.

Klubbens kontaktperson

Ake Thorsén

Tel:

08-540 698 07

Dionysos färd österut sommaren 2001

Avfärd från Näsbyviken 13 juni omkring kl 16 efter att ha tankat vatten fyllt och stuvat det sista. När vi passerat Västerören frågade Gunnar var jag gjort av hans läsglasögon. Jag hade inte rört dem och de stod inte att finna ombord. Vände tillbaka och for hem och letade reda på dem. Klockan 17 kom vi iväg igen. Bra vind. Seglade, men stöttade lite med motor i Stegsundet. Fortsatte Ljusteröleden upp i god fart. Åt lax och spenat i omgångar under färden. Vinden mojnade och vi beslöt att gå in i Horsviken innanför Ryssmasterna, där skulle vi ligga bra för nordliga vindar och undan för svall från Finlandsbåtarna. Vi la oss på svaj och hade en skön natt. Gunnar satte wallasen så vi behövde inte frysa.

Fortsatte norrut i Ljusteröleden förbi de två småöarna söder om Långholmen som är förstörda av skarvbon. Förbi Furusund och Marö, där hade vinden vänt och vi fick kryssa. Efter att ha passerat Kapellskär upptäckte jag att vi saknade jollen. Vi vände och satte motor, högsta fart. Gunnar fick stå och spana, men såg ingen jolle. Han ringde Stockholm Radio för att höra om någon rapporterat en upphittad jolle. Vi visste ju inte var vi tappat den. Medan han

pratade fick jag syn på den och att en segelbåt gul IF seglade mot den. Vi såg när de tog tag i jollen. Gunnar satte då solreflex på dem för att uppmärksamma dem om att vi var på väg till den. När vi kom nära släppte de jollen och jag knöt fast henne. Mina knutar är bättre än Gunnars.

Fortsatte kryssen tillbaka igen norrut. Vi kom så småningom fram till målet för dagen, västviken på Gisslingsö.

Gunnar väckte mig kl 03 och sa att det var fin västlig vind. Gjorde klart för avfärd med största genuan satt och jollen, som jag band fast, på släp. Hygglig fart ut till Remmargrunds fyr. Frukost åt vi på väg dit. Sen mojnade vinden och så småningom satte vi motor när farten gick under 2 knop. Satte segel igen när vinden ökade något. Spirade genuan ett tag, men tröttnade på den och satte spinnaker. Det gick bättre och så småningom tog Gunnar över och jag somnade i solen på däck.

Gunnar väckte mig när vi närmade oss Nyhamn. Vi gick in söder om Ledsund och via Flatkobb, förbi Sjöbjörnarnas hamn till Sältingskär vid 16-tiden. Jobbig tilläggning i den sydvästliga vinden. Dopp, här är det varmare i vattnet än på svenska sidan. Grillmiddag och kaffe på

Ljugarbänken när det mojnat för kvällen. Mittersta brädan på bänken har spruckit, bör lagas. Vi sitter på var sin ytterkant. Under huset bor en sädesärla och vi tittar nyfiket på varandra.

18 juni.

Avfärd klockan 10. Fortfarande mycket disigt, mot Skepparskär. Men innan vi kom dit vek vi av mot Stora Sandskär och leden till Kökar. På vägen dök en säl upp och tittade på oss flera gånger. Den här gången såg vi inga tordmular som vi brukar på väg till Kökar, men så gick vi inte samma väg som vanligt förbi Ändör. Väl i leden satte vi segel. Det gick till en början mycket sakta, men farten ökade och när vi närmade oss Kökar hade vi god fart. Vi kunde segla in via enslinjerna ända fram till rännen in till Karlby, där vi tog ner och satte motor. Tankade diesel och handlade innan vi for vidare mot Idö. Vi gick sakta genom sunden för motor och följde telefonkabelmarkeringen på kortet. Gunnar ropade ut djupet stup i ett, 1,4 och 1,5 osv. La oss i en skyddad vik, där vi var med viggenskadern 98. God middag i skön sol. Härlig avslutning efter en dag som började med dis och dimma.

Under natten var det regnskurar. Regnet fortsatte och det blåste ganska kraftigt från ost, men vi låg bra i lä. Gunnar ville kalibrera sina i datorn inskannade sjökort. Själv städade jag en stund. Konstigt att det kan bli så dammig i en båt. Sen läste

jag ut min första bok.

Soppa till lunch, passande i vädret. Regnet fortsatte hela dagen. När jag diskat lunchdisken och släppt ut diskvattnet skulle jag pumpa upp sköljvatten. Det kom en liten skvätt men sen var det stopp. Jag hämtade vatten från handfatet på toan och kunde skölja disken. Konstigt, ska nu pumpen lägga av, tänkte jag. Lagade middag rostbiff stekt i ugnen. Jättegott och bra med värmen. När jag diskat, fortfarande hämtade jag vatten på toan, bestämde Gunnar sig för att försöka ta isär pumpen. Sagt och gjort. I pumpen stack det ut en liten stjärtfena från en spigg. Vi drog ut den och så kom det ut en till. Det var dessa två stackare som lockats av godsakerna i det utsläppta diskvattnet och som kommit för nära insuget till pumpen. Inte konstigt att det blev stopp!

Avfärd i dis österut mot Jurmo. Tätheten i dimman varierade. När vi passerade norr om Utö hade det klarat och vi kunde ana solen. Vi passerade en tordmule som låg i vattnet och doppade huvudet stup i ett. Vid 16-tiden var vi framme och förtöjde i hamnen på Jurmo, där det låg flera finska båtar. När allt var klart ombord gick vi iland, betalade 40 mark i hamnavgift och följde kullerstensstranden söderut tills man inte fick gå längre. Det var fågelskyddsområde. Vi tog några stenar med oss tillbaka. Men innan vi gick ombord tittade vi på deras fina utställning om ön Jurmo, dess flora, fauna och his-

tor. Mycket trevlig och informativ. Gryta stroganoff som Gunnar gjorde på resterna av fläskkarrén vi köpt på Kökar.

Dimma, men Gunnar hade lagt in vår rutt med waypointer så det var bara att gå mot punkt 1 och så till punkt 2 osv. Så småningom hissade vi segel och satte spinnaker. Det gick ibland upp till 5 knop. Det var riktigt tjockt, så vi såg inte öar och utprägning förrän vi var helt inpå. Vi hörde motorbuller från båtar, men såg inga. Däremot kom två tordmular flygande och vi ropade "Hej tordmule" och viftade med mössan och de gjorde lov efter lov runt båten. Kul. Så dök Borstö upp i dimman och vi följde kustlinjen, rundade några ytterligare öar och kom så småningom in i hamnen på Borstö och förtöjde vid gästbryggan. Hamnavgiften 30 mark la vi i en liten plåtbrevlåda, som man ska.

22 juni midsommarafton

Dimman hade lättat när vi gav oss iväg kl 10. Nästan ingen vind, det lilla som var emot. Gick för motor och kylde ner kylskåpet. Så småningom blekte det ut totalt men när vi passerade Vänö bröt solen igenom och jag kunde börja ta av mig lite av allt jag hade på. Först vintermössan och halsduken och tjocka handskar. Sen fliströjan och så jackan. Till och med lammullströjan, vindbyxorna och flytvästen tog jag av och kunde för en stund stå där och styra i T-shirt och jeans. Men det dröjde inte länge förrän det mesta åkte på igen, vilken

midsommar!

När vi precis landade hördes applåder och hurrarop uppe ifrån land. De reste precis midsommarstången. Vi gick upp i land och såg den stå där så vacker. Massor med folk, två dragspelare, men nästan inga som dansade.

24 juni.

Morgondopp och frukost ute i solen. Avfärd från vår härliga vik kl 10. Det verkade inte blåsa så mycket som igår så vi beslöt att vänta med att reva tills vi känt hur det kändes. Det var en lagom bris snett akter om tvärs i början. God fart omkring 5 knop. Så småningom smalnade sunden och vinden vred emot bitvis så vi fick kryssa. Vacker skärgård, mycket sjöfågel. Hörde vädret när vi just passerat Jussarö och fick då rapporten Jussarö nordost 3. Åt lunch i omgångar och då brallade det på i ca 6 knop ett tag. Passerade Bogaskär, där vi klarerade ut 1980 på väg till olympiaden i Tallinn. Därefter satte vi kurs mot Porkala. Vinden var nu mer nordvästlig så vi försökte med spinnaker och efter en stund fick vi den att stå. Gick ikapp framförliggande båtar, härlig fart. Solen kom fram och vi blev tvungna att skala av det ena klädeslagret efter det andra. Väl framme vid Porkala udde dog vinden och vi bärgade spinnakern och satte motorn. Efter ungefär en halvtimmes färd in i skärgården hittade vi en fin viksär vi gick in och hittade bra förtöjning.

Nu var vi på väg till Helsingfors och vi tog oss ett sista dopp innan vi nådde inloppet. Det finns en alldeles nybyggd marina i norra hamnen på Skatudden, mycket centralt, och dit var vi på väg. Det var inte många båtar i hamnen. De tog 100 mark/dygn. På kajen hade de två arbetarbodar, en för män och en för kvinnor. Där fanns en toa och en dusch. Inte mycket för en stor gästhamn, men mer ska byggas. På bryggorna fanns redan både el och vatten.

Egentligen är detta ingen bra hamn, mycket svinga och svall från en lotsbåt. Men vi sov gott och kunde duscha. Sen ringde vi marinaffären och fick ett telefonnummer till en reparatör för vårt kylskåp hade slutat fungera. Vi fick tag i honom och han lovade komma i morgon onsdag kl 9.30. Först uppsökte vi tullen i Vikingterminalen för att fråga var vi skulle klarera ut innan vi for vidare till Tallinn. Det visade sig vara på sjöbevakningsstationen på Sveaborg, så nu vet vi. Vi gick runt och tittade på stan och satt och läste en del, men det blåste ganska kyligt från havet. Köpte shorts och skjorta åt Gunnar som ersättning för det han glömt på Sältingskär. Middag ombord, som inte skulle hålla sig utan kylskåp.

Så kunde vi äntligen ge oss av efter att ha tankat vatten och betalt andra dagens hamnavgift. Den blev endast 50 mark eftersom det var så primitivt.

For och tankade 16,7 liter. Senast

vi tankat var på Kökar. Och så bar det iväg till Sveaborg. Tullformaliteterna gick fortare än det tog att förtöja båten. Tre crewlistpapper stämplades och två fick vi med oss. Inga stämplare i passet.

Blev passerade av två motorgående finska segelbåtar strax före Pirita. Den senare låg vid tullbryggan när vi kom dit och klarerade in kl 23.45. Den andra försvann in i hamnen för att leta förtöjning. Vi kom efter och jag såg den gå från första hamnen och bort mot den inre. Vi gick i alla fall in och letade i den första och se vi fann ett litet hål och så strax bredvid ytterligare ett litet hål, så vi knuffade och skuffade oss in och när vi väl var inne satt vi fast som i ett skruvstäd. Den andra båten såg vi gå ut igen, vart den tog vägen vet vi inte.

Vackert väder, strålände sol när vi gick runt och tittade närmare på hamnområdet. Vi kände igen oss från den avslutande olympiadfesten 1980. Tog buss in till stan och vandrade runt i gamla stan och kom till torget utanför stadshuset. Där var det marknad med olika sorters hantverk, huvudsakligen gammalt traditionellt sådant. Försäljarna var klädda i gamla allmogekläder. Mycket trevligt och smakfullt.

30 juni.

Kryssade ut ur Tallinns hamn strax efter 9. Nu skulle vi västerut. Vinden tog i och vi fick en tuff kryss.

Revade ett rev och Dionysos gick bättre. Passerade ön Naissaar och fortsatte vidare västerut till en liten fin hamn Lohusalu. Där kostade hamnavgiften 175 kr och då ingick dusch och tvättmaskin, vilket vi utnyttjade och sen hängde vi tvätt först ute och sen inne under natten. Invid hamnen finns ett nöjes-etablissemang med ett musikband som spelade till 03.30. Tur att man har öronproppar.

Gick från Lohusalu kl 9 och hade bidevindsegling mot Paldiski-udden. När vi närmade oss udden, som var en hög klint med ett fyrtorn och utkikstorn, vred vinden så hur vi än slog så vred vinden så det blev fel. När farten gått ner till 1 knop och vi lyssnat på väderleken, satte vi motor och fortsatte så ett par timmar. Sjön var slingrig och rullande så Gunnar fixade lunch. När vi siktade ön Osmussaar kom vinden tillbaka och vi kunde segla till Dirhamn. Där fick vi liggas på långsidan piren och låg mycket bra. Gick i land till en mycket liten affär och köpte något de sa var kottletter. Handelsmannen talade svenska. Det visade sig vara panerade köttfärsbiffar, och de var ganska goda. När vi satt och åt middag kom en finsk båt, Zig-Zag, in och la sig bakom oss vid kajen. Senare på kvällen bjöd vi över dem på en drink och hade en trevlig kväll. De hade varit i Estland flera gånger och talade lyriskt om Vormsö. Vi bestämde oss att antingen gå dit eller till Haapsalu i morgon.

Avseglade strax före 10. Gick ut i ensleden för motor, men så fort vi kom på fritt vatten satte vi segel. Kusten är mycket långgrund och ganska långt ut kan man se stora stenblock. Annars består kusten av sand- eller grässtränder och mycket lövskog. Jag saknar klippor och sjöfåglar. En och annan skarv har vi sett och lite måsfåglar men annars är det bara en och annan tobisgrissla. Mellan Vormsö och fastlandet blev det prickad ränna och ensmärken att styra efter. Zig-Zag kom i kapp oss och vi vinkade innan de fortsatte sin segling mot Pärnu. När vi gått igenom sundet såg vi Haapsalu men eftersom väderleksrapporten talat om NW vind så tyckte vi att det vore bättre att gå till Vormsö idag. För att komma hit måste man runda en ö söder om Vormsö och sen gå ytterligare en mycket lång distans söder därom och runda några prickar, det gjorde vi. Sen vände vi norrut och fick vinden stick i stäv så vi tog ner för att kunna gå mot ensmärkena. När vi höll på med detta såg vi en båt som genade strax söder om ön. Jag sa då till Gunnar att vi borde väl också ha kunnat gå där eftersom det måste finnas en farled där. Jag hann inte mer än säga det så svängde båten upp och la sig på sned. Den hade gått på grund rejält. Det fanns ingen farled där. Gunnar svarade på båtens anrop på VHFen. Men vi kunde inte gå dit och hjälpa honom, det var för grunt.

3 juli.

Gick upp och fick in finsk radio, väder. Kl 9 skulle vi ta bussen från färjefästet till Hullo centralorten. Gick tillbaka till centrum, där träffade vi en svensk-estnisk familj som vi pratade med. Den äldre kvinnan var född på Vormsö och var med om flykten till Sverige. Nu har hon flyttat tillbaka till Estland och har en sommarstuga på Vormsö. Hennes systerdotter med man och dotter har också en tomt där och bor där i husvagn på sin semester. De tog oss med i bil tillbaka mot hamnen. På vägen berättade de om livet här. De visade oss den gamla ortodoxa kyrkan som nu är mer än fallfärdig och som används som sädesmagasin. Synd för den har varit mycket vacker en gång. De berättade också om den livaktiga hembygdsföreningen som renoverat en bygdegård och lagt på ett alldeles nytt vasstak enligt gammal tradition. Huset ska vara färdigrenoverat till i slutet av juli då de ska ha invigning och kaffeservering i trädgården. Den äldre damen är mycket engagerad i hembygdsföreningen. Hon berättade också att en del ryssar har stannat. Mark och hus har återlämnats till ursprungsägarna utom i de fall där någon fortfarande bor kvar, då har ekonomisk kompensation utgått. Allt konfiskerades en gång av ryssarna.

De körde oss tillbaka till byn Sviby och vi fick gå in i ett kafé, som var stängt, för att titta i deras hembygdsbok. Där fanns också en hel del gamla saker som ett par fina kistor.

Härifrån var det inte mer en nå-

gon km kvar att gå så vi tackade för skjutsen och informationen och skildes. På vägen tillbaka fotograferade vi minnesstenen över dem som flydde till Sverige, som hembygdsföreningen låtit sätta upp 1996. Där står "1943-1944 Till minnet av de mer än 2000 ormsöbor som under dessa år bröt upp från fädernejorden för att undgå krig och ofrihet. Svenskar har levt och verkat på denna ö sedan 1200-talet."

Vi fick också höra att endast fyra svenskar blev kvar, en kvinna som ville vänta på sin man som var inkallad. När han kom hem var ryssarna redan här och det var för sent att fly. Denna kvinna är nu i 90-årsåldern och lever kvar i sin by.

När vi kom ner till hamnen rodde vi ut till båten och det var skönt med ett dopp innan lunch. Sen flyttade vi till en boj och låg och vred i vindriktningen, kraftig sjöbris. På land bullrade grävskoporna rysligt. Solade och läste. Gunnar kalibrerade korten för den vidare färden. När han kom ut igen, upptäckte han att jollen var borta. Nu igen! Gunnar kan tydligen inte knyta så det sitter. Vi hade tur med vindriktningen, den låg vid den brygga där de grävde, så Gunnar fick ta årorna med sig och simma i land och hämta vår rymningsbenägna jolle. Sen knöt jag fast den. Jag har förbjudit Gunnar att ta upp mina knopar.

Den djupfrysta fläskkottlettbiten vi köpt tinade lagom till middagen och Gunnar gjorde en god thailändsk gryta på den.

4 juli.

Efter att ha svarat på en del mail kom vi äntligen iväg kl 10. Hissade seglen vid bojen och seglade ut med enstavlor i ryggen. Vinden var bra i början, men när vi vände upp mot Haapsalu gick det långsammare. I Haapsalu mötte hamnkaptenen vid brygga. Där var den svenska flaggan redan hissad för där fanns tidigare en svensk båt, och en som gick ut när vi kom. Hittade en turistinformation och fick en karta på svenska och anvisningar till ett par restauranger utefter vattnet. Vi gick och kollade och åt en god middag på den andra som vi tittade på.

6 juli.

Gav oss iväg kl 10, ingen vind. Gick för motor till det ställe där vi vänt upp till Vormsö häromdagen. På vägen mot en liten ö med en fyr som vi skulle runda blev vi omåtkta av en färja som går till Dagö. Vi badade och satte segel och försökte en stund men gav upp och fortsatte motorgången. Vinden kom igen så vi kunde sträcka ner mot Muhu, där vi skulle vika av norr om ön för att gå till Orjaku på Dagö, där det skulle finnas en fin hamn enligt Kryssarklubbens papper. Vinden dog igen och vi satte motor och gick norr om Muhu. Men så kom vinden igen, denna gång helt emot och vi började kryssa och tjuvtävla med en ballad som också låg på kryss här. Det är lite pirrigt att färdas i dessa vatten, där det är så grunt, blått vatten och där tjuter vår djupmätare stup i ett när den visar ner

till 0,9. Det är viktigt att hålla sig till farledens ensmärken. Stränderna är fortfarande gräs eller sand med lövträd ganska nära vattnet. Vi såg ett par doppingfamiljer med små ungar, men annars är det mest måsfåglar och skarv.

10 juli.

Har problem med kylan och batteriet verkar urladdat. Det visade sig att vår batteriladdare som vi satt på i alla hamnar med el inte laddade. En säkring hade gått. Bytte och nu laddar den men inte så fort att vi vågar ha kylan på. Få se hur det går i fortsättningen. Skurade båten innan vi gick in till stan igen. Fick en karta med alla sevärdheter så sen promenerade vi runt och tittade på hus "Maja" i flera timmar. Tillbaka i båten provade vi regnskyddet eftersom det kom en skvätt. Det fungerar jättebra även som solskydd, särskilt om man öppnar upp skuggsidan så det drar igenom. Middag i en källare i stan och kaffe ombord. Provade fotogenlampan för att inte dra el, vi laddar fortfarande.

Under natten tog vinden i ordentligt och kom in akterifrån. Jollen som låg förtöjd utefter vår akter dansade fram och tillbaka. Tog ner regnskyddet för det blåste småspik. Så kom kraftigt regn och vi fick byta ut myggnätet mot plexiglasluckan. Båten rullade en del och natten blev ganska orolig. På morgonen fick vi flytta jollen och dra upp den på land. Kraftiga regnskuror omväxlande

med solsken. Efter lunch ombord gick vi för att titta på badstranden och de vackra hus som ligger i trakterna där. Stranden med en mycket fin sand är enorm med gräsomgärdade dyner som bildar gropar där folk sökt skydd för blåsten. En strand var endast för damer, men ingen för endast herrar. Massor av folk var det på stranden överallt och en del badade trots att det var röd flagga. Det var långgrunt med stora vågor som vällde in. Vi satt en stund och tittade på det imponerande hälsobadhuset med lerbad och andra kurer. Det hade sin glanstid i mellankrigstiden. Gunnar gick till hamnkotoret och fick titta på vädret via internet. Det såg så bra ut och uppgifterna sammanföll med den rapport som våra finska grannar fick in via sin telefon.

Så kom vi iväg strax före kl 20 och gick för motor ut mellan bojarna. Casa Matta, en finsk båt vi hade sällskap med, har en starkare motor än vi så de gick om oss och jag fick något att styra på. Vinden var lagom och när vi passerat bojarna satte vi segel och fortsatte så för ca 5 knop några timmar. Gunnar gjorde sig klar att lägga sig att vila, då vindriktningen plötsligt ändrades till rakt mot vår planerade väg och brallade i för fullt. Gunnar kom upp i skjortärmarna och vi revade två rev. Vågorna var höga och det stänkte friskt över oss så Gunnar blev ganska våt. Han satte på sig sjökläder och kom ut och styrde. Han styr bättre på natten jag behöver åtminstone se kompassen men det var svårt med glasögonen

fulla av stänk och utan dem ser jag inte kompassen. Lanternan i aktern fungerade ett tag men sen gick den sönder och Gunnar bytte lampan. Det var någon glappkontakt så det såg ut som vi hade en blinkfyr där bak. Vi såg endast några få båtar ute och Casa Matta försvann i mörkret. Gunnar slog då och då på datorn för att kolla hur länge vi kunde gå när i slaget mot land. Vi ville inte komma in på för grunt vatten. Det var skönt när det ljusnade och vi kunde parera sjön bättre. Då och då avtog vinden för att sedan friska i med kraft igen. Jollen klarade sig bra, fast flytkropparna i aktern slet sig loss och låg och flöt i vattnet som stänkt in i jollen.

Vi bestämde oss för att gå in till den lettiska gränsstationen Salacgriva som var ungefär halvvägs till Riga. Vi angjorde insegelingsbojen och sen fick medvind och medsjö på väg till hamnen. Det var besvärligt med jollen som kom farande emot oss fortare än vi gick. När vi kommit innanför piren tog vi ner focken och gick för motor in till bryggan och förtöjde där kl 8.30. Då var vi ganska möra.

13 juli. Klockan väckte oss strax efter 5 och vi gjorde oss färdiga för avfärd. Satte fast madrasserna från skansen i stickkojen så vi fick en bra sjökoj. Allt övrigt la vi i soffan och på durken framför där vi satt skivan till soffkojen som skydd och fällt ner bordet så ingenting kunde hasa ner på durken och bli blött. Vid pass 6.30 kom vi iväg och satte segel innan vi lämnat hamnområdet. Det blåste

fortfarande mot men inte så hemskt mycket som sist och vågorna var mindre. Det blev bidevind och endast några slag innan vi kom ut så vi kunde sträcka mot Riga. Jag fick lägga mig och sov några timmar i den ypperligasjökojen. Vinden avtog, sjön la sig snabbt och tillslut satte vi motor och gick så ett par timmar innan vinden kom igen och vi började segla. Vinden ökade och vi tog in ett rev. Efter en stund upptäckte jag att jollen var borta. Vi vände och hade tur att få syn på den. Kroken linan var fastsatt med hade gått av. Lyckades få fatt på den och band fast aktern så att den kom att släpa ovanpå badstegen som vi fällt ner. Det gick jättebra och för full gas på motorn fortsatte vi mot Riga. Innanför hamnpirarna lät motorn konstig och vi stängde av, oljetrycket dåligt och hög temperatur. Satte segel, nu hade vinden tagit i igen så vi tog in ytterligare ett rev och så kryssade vi oss uppför floden till Riga. Under tiden hade Gunnar fyllt i mer olja och kylarvätska och när vi hade endast 100 kvar innan bryggan tog vi ner och satte motor. I hamn strax efter kl 20. Røjde upp ombord, ingenting var blött. Hann lägga ihop seglen och få upp regnskyddet innan det första skyfallet kom. Middag ombord innan vi somnade.

Bytte ut vår trasiga flagga mot den nya. Båthamnen ligger mycket centralt ganska nära den stora hängbron. Bra dusch och toa och en liten pool finns det och vatten och el på

bryggan. Vi gick runt och tittade på alla de vackra husen från 1200-talet och framåt. Rigaborna har lagt ner mycket möda och pengar för att renovera de gamla husen och mycket är under restaurering men ännu kvarstår en hel del. När man kommer nära husen ser man att de på många håll målat stuckaturen, men på håll ser det äkta ut. Här finns också många vackra hus från omkring förra sekelskiftet liksom Strandvägen och andra gamla delar i Stockholm.

Åt salladslunch på en liten restaurang med ytterst dålig service. Gick till det stora torget för att uppsöka det gamla kommunisthögkvarteret som nu blivit museum och där de just öppnat en stor utställning om ockupationsåren både den ryska och den tyska och så efterkrigstiden. Bl a kunde vi se att Sverige erkände Sovjets maktövertagande, medan bl a de övriga nordiska länderna inte gjorde det. Vidare stod det om baltutlämningen och att Sverige sent 1990-tal bett om ursäkt för det.

20 juli.

Klockan ringde kl 04 och vi åt, gjorde oss färdiga så att ingenting kan bli blött igen. Kom iväg kl 05 då hade solen just gått upp. Gick för motor ut ur floden, vilket tog ca en timme. Väl ute satte vi stor och spinnaker och seglade så hela dagen tills vi tog ner strax utanför hamnen på Runö. Det var en fantastisk dag, lite småmulen så Gunnar var nöjd, och vi släpade ett par gånger efter båten.

I hamn och färdiga att gå iland vid fyratiden. Vi förtöjde i den lilla hamnen utanför en lettisk båt. Gick upp till byn 5 km i lätt duggregn. Hittade en affär där vi köpte bl a djupfrysta pannbiffar. Flickan i affären talade lite svenska. Fick anvisning hur vi skulle gå till kyrkan och vi hittade den. Det är två stycken en gammal i trä från 1600-talet och en från 1970-talet större och inte särskilt vacker inuti. Stenväggarna utifrån var fina. På kyrkogården fanns märkliga träkors samt bl a en stor sten med namnet Drejer från Åland. Gunnar kände till en Drejer på Singö som kom härifrån liksom Berensson.

21 juli.

Vi fick in väderleksrapporten på mellanväg och dessutom via internet. Där framkom att det skulle vara ostligt men mot eftermiddagen skulle vrida till nord. Det gällde att komma iväg eftersom vi skulle nordvästvärt. Satte segel utanför hamnen. Men snart gick vi i endast 2 knop och satte motor. Sen fick vi gå för motor resten av dagen tills vi var framme i Roomassaare hamn, på Ösel, vid pass kl 17. Här var det knökafullt. På förmiddagen hade det varit målgång här för en kappsegling som bl a varit runt Ösel. På kvällen var det prisutdelning, servering och dans. Vi fick ligga vid dieselkajen och kunde passa på att tanka. Vi hade endast gjort av med 8 l under dagen. Fantastiskt!

Fick flytta till en bryggplats när en stor del av de kappseglande bå-

tarna gått. Ligger nu bredvid den första estniska båt som seglat jorden runt. I Kurrassaare köpte vi kantareller av en gubbe, 2 kg för 21 SEK. Köpte skinka, bröd och tomater och tog bussen tillbaka kl 16.10. Skön dusch i bra klubbhus och en jättegod middag ombord. Gick en kvällsrunda och såg då att i hamnen ligger en Karlskronavigg nr 181 Kärben hemmahörande i Roosmassaare och med kryssarklubbmärkena nästan avnötta på sidorna.

25-26 juli.

Upp kl 6 för att vara helt klara när tullaren skulle komma. Det visade sig att vi var i god tid och fick vänta på honom. Han kom emellertid så vi höll på att missa väderleksrapporten. Vi kom iväg vid pass 8.30 och satte spinnaker utanför hamnen och fortsatte så ett par timmar tills vinden mojnade och vi satte motor. Vinden var så svag att Gunnar bestämde att vi skulle kunna gena över grundbankarna. Tillslut kom vinden och vi satte mellangenuan söder om Säare. Vi bestämde vaktlista så Gunnar skulle ta vakten 21-24 och jag 01-3 och så vidare, så jag gick och la mig. Man ligger bra i vår tillriggade sjökoj. Gunnar väckte mig strax före 3 och jag kom upp. Då var det dimmigt. Han hade haft en fin solnedgång och kunnat styra på stjärnor, men nu var det problem att se kompassen när dimman la sig innanför hans glasögon. Han ville inte gå ner så han fortsatte att styra och jag kollade kursen och torkade glasögon i en timme, tills

det var så ljusst att jag kunde läsa kompassen utan ficklampa. Gunnar gick ner vid pass kl 1 och jag fortsatte min vakt till kl 4 då det var skönt att krypa in igen. Nästa gång jag vaknade såg vi inloppet till Slite dit vi styrvt vår kosa, för att inklarera enligt Schengen-reglerna. La oss i hamnen före 9 och tullarna kom ombord. Vi fick dagens ros för att vi gått som man ska till Slite och inte till Fårösund.

Upp kl 6 och iväg för motor till Lauterhorn där Anitas familj väntade på oss. Fullt i hamnen så vi hängde oss i aktern på Oban och Monami. O, vad det var kul att se dem alla, dessa bruna pepparkaksmänniskor. Fick se Fridas stenburk med vackra fossiler. Avgick efter en stund mot Gotska Sandön för vi går långsammare än de andra för motor och det var inte mycket vind och den som fanns var rent emot och så även dyningen. Det blev många timmars skumpande motorgång innan vi var framme och då låg redan de andra båtarna på plats och barnen hade rott i land. Band ihop båtarna till en stjärna för att ligga bättre, sjösatte jollen och rodde i land. Kaffe och bad och promenad i sanden med nya stenfynd. Bestämde oss för att gå tillbaka till Lauterhorn, men först skulle dagen firas med ett glas champagne på stranden.

Vi återvände och kunde slöra tillbaka till Gotland medan de övriga uppsökte en annan ankringsplats för

att undvika svingan. Vi hade en del problem med jollen som då och då kom ikapp oss och körde på oss i aktern. Vi var tillbaka i Lauterhorn kl 23 och förtöjde på svaj utanför hamnen, där vi låg utomordentligt.

29 juli.

Upp kl 02 och 02.10 drog vi upp ankaret och smög ut ur hamnen. I två timmar gick vi för motor förbi Stens huvud. Solen gick upp otroligt vackert men försvann i en säck för att sedan återkomma. Vid första waypointen skulle jag väcka Gunnar och då kunde vi sätta segel. Gunnar som tog över vakten kunde sträcka förbi de följande uddarna, men så småningom kom den vind vi velat undvika genom att gå så tidigt och det blev mot. Farten var god så vi fortsatte att segla och behövde göra ett par slag för att komma fram till Visby, dit vi anlände vid 13-tiden. Vi la oss i fiskarhamnen där det inte brukar vara så skrånigt på natten.

1-2 augusti.

Vädret verkar fördelaktigt, ingen storm. Vinden ska vrida mot nord så vi ska ge oss iväg. Vinden var till en början svag men ökade. Den var inte nordvästlig utan sydvästlig till en början och vred mer och mer emot. Vi bestämde oss för att styra mot någon hamn på kusten i stället för Byxelkrok. Men så vred det igen och vi fick sätta motor en halvtimme innan den kom igen och nu kunde vi styra ner mot sundet. Hård vind i mörkret under Gunnars vakt gjorde

att han bestämde att hoppa över Byxelkrok och gå mot Borgholm i stället. Vi talade ett tag om att gå till Kalmar eftersom vinden var hård och västlig. Men utanför Borgholm ändrade vi oss igen och gick in kl 06 och sov till VHF-vädet kl 8.33. Tvättade båten som nu skiner i sin renhet. Handlade en god middag som vi åt och sen somnade Gunnar. Jag städade upp och somnade även jag vid 20-tiden.

Goda vänner tog oss på en sightseeingtur via östra sidan på södra Öland. Vi stannade vid Gärdslösa kyrka och fick se hur vacker den är.

4 augusti.

Handlade lite innan vi kom iväg kl 14. Försökte tanka, men det var ingen på macken så vi satte segel och gick ut ur hamnen. Satte focken, men vinden dog och vi satte motor och gick norrut. Vinden kom igen och vi slörade i ibland god fart till Påskallavik dit vi kom kl 19. Hamnavgift 90 kr. Gick en liten tur efter middagen.

Gick vid 9.30-tiden. Hamnen var bra och duscharna fina, här finns också tvättmaskin, men det behövde vi inte. Gick ut från kusten en bit och styrde sen på Oscarshamns kärnkraftverk.

I början hade vi slör och så småningom halv vind och gick i 5-6 knop. Kul! Mötte en annan segelbåt med stor genua som hann före oss till en prick, som vi båda skulle runda, men sen seglade vi ifrån den rejält. Också

kul! Vi beslöt oss att gå in i en liten fin vik på norra sidan på ostudden på Händelöp. Strax innan vi kom fram kom en hård regnby och farten ökade till över 7 knop. Skuren gick fort över och vi blev lite blöta, men det torkade fort. Tog ner och töffade sakta in för motor. Utan guidebok hade vi aldrig kommit på idén att gå in genom det smala sundet där vi skulle kära ett litet grund. Men sen vidgade det sig och blev tillräckligt djupt. Vi hälsades av två hägrar som tillfälligt flyttade på sig så vi kunde förtöja. De kom tillbaka efter en stund.

Hörde flera regnskurar under natten. Vaknade i duggregn, men tog ett dopp, vi låg ju i en naturhamn, den första sen Porkala. Torkade upp båten, för nu hade det slutat regna. Vädret blev bättre och soligare fram på dagen och vi kunde ta av oss lager efter lager. Gick in till Fyrudden för att handla middagsmat och så vidare några distansminuter till en fin hamn, enligt boken, Långholmsviken på Väggen, dit vi kom 18.30. Bra allvädershamn stod det och det visade sig att det var fler än vi som visste det. Här finns också en brygga och en glasskiosk. Vi la oss på östra sidan medan de övriga båtarna låg på västsidan mot kiosken. Det drog en del för oss men vi hade fin kvällsol.

8 augusti.

Lämnade Ormöarna och gick för motor till Arkösund, ingen vind, var

NYA MEDLEMMAR

- 0 Fredrik Wallin,
JOHANNESHÖV
- 0 Magnus Baaz,
STRÖMSTAD
- 0 Johan Bengtsson,
ENSKEDE

**Hjärtligt
välkomna till
Viggenklubben!**

där kl 9.30. Handlade och satte kurs över Bråviken. Svag vind i början, men väderleksrapporten varnar för hårdare vind under dagen så vi väljer lilla focken. Korsar Bråviken i behagliga 4,5-5,5 knop ingen hård vind. Slörar omväxlande med kryss in genom skärgården fram till Aspskår. Gör en dålig nertagning av seglen, i undanvind och går in bredvid en annan båt där de sitter och läser. De fortsätter att läsa trots att Gunnar till slut blir tvungen att stöta ifrån, eftersom vi fick grundkänning vid första försöket. Nu ligger vi bra en bit ifrån dem. De har fortfarande inte sett oss. Vi har satt upp regntaket lik-

som de eftersom det varslade regnet kom vid 18-tiden.

12 augusti.

I Nynäshamn fick vi ombord barnbarnet Ellen. Därför planerade vi att göra en kort etapp till Mörtö Bunsö, men med den fortsatt starka medvinden, vi satte aldrig focken, blev detta en för kort etapp. Tillslut beslöt vi att gå till Klubbholmen, men gå innanför Vindö, där vi aldrig gått. Men när vi kom upp i farter mellan 6 och 7 knop ville vi inte ta den vägen. Antingen skulle vi inte få någon vind eller så extremt hård kanaliserad genom sunden. Så vi valde Kanholmsfjärden och så in till Gällnö. Alla njöt vi av fartens tjusning. På klubbholmen låg endast två båtar tidigare, båda inte NBS-are. Efter en stund kom en segelbåt och fyra jollar med massor av scouter ombord. De sökte nödhavn mot blåsten. Där de planerat gå in blåste det för mycket. Gunnar erbjöd dem att ligga vid bryggorna, trots alla skyltar om motsatsen. De fick en bra hamn. De lagade mat under presenningstaken på bryggan för det regnade kraftigt. På kvällen upphörde regnet och de tältade uppe runt dansbaneberget. De lånade bastun för att bli varma och rena.

Biffmiddag och mera spelhåla. Bestämde oss för att segla hem i morgon, eftersom Gunnar så gärna vill segla Kräftköret nästa helg och vi behöver några dagar för att göra vår långseglare till en kappseglare.

VIGGEN-MARKNADEN

Säljes

Albin-Viggen nr 643, 1973

Ligger i Järna. I behov av en del renovering.

Roar Andersen
cwg843k@tinet.se

Normalgenua (Genua 2)

Säljes för 1500 Kr.

Mats Jensen, matje@spray.se

Albin-Viggen nr 1133, 1976

Evinrude 5 hk, teak i brunn, spinnaker, 2 ankare, fall monterade till brunn, 2-lågigt gasolkök. Vårrustad och sjösatt. Finns i Åkersberga. Pris 39 000 kronor.

Magnus Norrman,
magnus.norrman@slitz.se
Tel. 070-72937 21

13 augusti.

Regnet har upphört. Scoutbarnen har pratat, men lagom lågmält sedan 6.30 och vid 9-tiden gav de sig iväg. Själva lättade vi ankar strax efter. Gunnar fick problem med ankaret för det var "tungt som satan" och vi fick ta det på vinschen för att komma loss. Vi seglade vägen via Kårnäsborgen och tog lunchkrok strax föredensamma. Där satt vi och njöt god mat i solskenet. Sen gick vi igenom borgen för motor innan vi satte se-

Köpes

Storsegel till Albin-Viggen

nytt, eller begagnat i bra skick.
Jan Ravstam
radiomalmo.jr@crossnet.se
Tel 040-21 70 12, 040-800 34,
070-582 32 07

Karlskrona- eller Albin-Viggen

Helst vestkysten, siden jeg er fra Norge.
Nicolay Nilsen,
makkomann@hotmail.com

Sitt-brunnskapell till A-viggen

Micke Jansson,
mjanss11@volvocars.com

gel och kryssade i god fart och långa slag över Saxaren via Trälhavet, Finnålet till Vaxholm. Där tankade vi 10 l. Det är vad vi gjort av med i bränsle sedan Visby. Satte segel igen i Tånösund och fick syn på viggen Galatea som kom i full karriär på Askriket med spinnakern tjustigt stående. Kryssade vidare hem hela Askriket och Värtan i god fart. Inte förrän inne i Näsbyviken behövde vi ta ner.

Så angjorde vi bryggan efter exakt 2 månader av fantastisk segling.

Mait och Gunnar Tidner

CLUB SHOP

Handbok K- eller A-Viggen ... 60:-	Klassregler 10:-
Tekniska Tips komplett ... 175:-	Klubbvimpel 130:-
Tekniska Tips enstaka 10:-	Broderat jackmärke 35:-
Viggenritningar* 10-40:-	Klubbnål 35:-
Ritningsförteckning 10:-	Klubbdekal SE-GLA-UT 20:-

Enklast är om du sätter in beloppet för önskade varor på
VIGGENKLUBBENS POSTGIROKONTO 40 73 05 – 2
 och anger namn, adress, båtnummer samt vilka varor du vill ha.

Du kan även ringa materialförvaltaren, tel nr på näst sista sidan

*Ritningar beställs av Lars Sennerholm, tel nr på näst sista sidan

VIGGENKLUBBEN

Adress: c/o Håkan Nylin, Porsvägen 286, 192 48 Sollentuna

Avgifter 2003: Aktiv medlem 150:- / Viggen-Vän 50:-
Viggenklubbens postgirokonto: 40 73 05-2

STYRELSE

Ordförande	Annika Forsberg	Hällbygatan 18, 752 28 Uppsala e-post: charlie.hotel@telia.com	018-59 06 98
Vice ordförande	Håkan Nylin	Porsvägen 286, 192 48 Sollentuna e-post: hany@premo.se	08-754 07 26
Kassör	Jan-Olof Björk	Utgårdsvägen 3, 191 44 Sollentuna e-post: jan-olov.bjork@abc.se	08-92 97 32
Sekreterare/ Arkivarie	K-G Sabel	Tullgårdsgatan 36, 3 tr, 116 68 Stockholm e-post: k-g.sabel@chello.se	08-641 17 05
Klubbmästare	Lennart Burenius	Söravägen 241, 184 37 Åkersberga e-post: lennart.08.54066463@telia.com	08-540 664 63
Materialförvaltare/ Club Shop-föreståndare	Ingvar Lindén	Söravägen 183, 184 37 Åkersberga e-post: ingvarlinden@telia.com	08-540 685 64

KLASSNÄMND

Samman kallande:	Gunnar Tidner	08-758 35 74
Ledamöter:	Ingmar Holmström, Sören Rapp, Staffan Söderhäll	

TEKNISK KOMMITTÉ

Samman kallande:	Harald Akselsson, adress, se nedan	08-590 802 98
Motor	Bill Thompson	08-511 737 34
Elektronik	Janne Bäckman	
Segel & Rigg	Harald Akselsson	08-590 802 98
Ritningar, Förtöjning, Pällning	Lars Sennerholm	08-715 48 03
Skrov	Göran Lilja	08-85 15 33
	Ingvar Lindén	08-540 685 64

VALBEREDNING

Samman kallande:	Åke Thorsén	08-540 698 07
	e-post thorsen@telia.com	
	Gunnar Tidner	08-758 35 74
	Staffan Söderhäll	08-656 32 45

REVISORER

Suppleanter	Freddy Geuken, Svante Axelsson C-O Carlsson, Lars Berg	
-------------	---	--

ViggenBladet

REDAKTION:

Alf Bengtsson (ansv. utgivare)	Hällbygatan 18, 752 28 Uppsala e-post: vebe@telia.com	018-59 06 98
Harald Akselsson	Hasselgatan 115, 194 38 Uppl. Väsby e-post: jourtan@swipnet.se	08-590 802 98

Material till tidningen sänds till
Alf Bengtsson på adressen nedan